Τῶν τούτου Συγγραμμάτων
Τὰ ἐκδεδομένα.

Ἡ τῶν τοῦ Δαβὶδ ψαλμῶν μετάφρασις δι' ἡρώων ἐπῶν πεποιημένη [α].

Τὰ ἐκλελοιπότα.

Πᾶσα ἡ τῶν Ἑβραίων Γραφὴ δι' ἡρώων ἐπῶν [β]. Ἔμμετρα μελίδρυα [γ]. Τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὰ ἀποστολικὰ δόγματα ἐν τύπῳ διαλόγων, καθὰ καὶ Πλάτων παρ' Ἕλλησι [δ]. Λόγος πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουλιανὸν, ἤτοι τοὺς παρ' Ἕλλησι φιλοσόφους, ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ δίχα τῆς τῶν ἱερῶν λόγων μαρτυρίας ἔδειξεν αὐτοὺς ἀποβουκοληθέντας τοῦ δέοντος περὶ Θεοῦ εἰπεῖν [ε]. Κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς Τόμους λ' [ς]. Κατὰ Μανιχαίων [ζ]. Ἀπολογία κατὰ Εὐνομίου [η]. Ὑπομνήματα πολλὰ εἰς τὴν Γραφὴν [θ]. Μετάφρασις ἑλλινικὴ τῶν τῆς παλαιᾶς βιβλίων [ι]. Πολλὰ περὶ θεολογικῶν ὑποθέσεων [κ]. Τὰ περὶ σαρκώσεως [λ]. Τὸ περὶ σαρκώσεως λογίδριον [μ]. Τὸ περὶ πίστεως [ν]. Ἐκ τοῦ κατὰ κεφάλαιον βιβλίον [ξ]. Ἰστέον δὲ, ὅτι φέρονταί τινα, ὥς φησι Λεόντιος ὁ Βυζάντιος [ο] τοῦ Ἀπολιναρίου συγγράμματα, Γρηγορίῳ τῷ θαυματουργῷ, καὶ Ἀθανασίῳ, καὶ Ἰουλίῳ τῷ Ῥώμης ἐπιγεγραμμένα.

ΒΑΣΙΛΕΙΩι τῷ μεγάλῳ περὶ τὸ 329 [π] ἀπὸ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἔτος γεννηθέντι πατέρες μὲν Βασίλειος καὶ Ἐμμελία οἱ ἅγιοι, πατρὶς δὲ ἡ Νεοκαισάρεια ἡ ἐν τῇ κατὰ τὸν Πόντον μοίρᾳ τῆς Καππαδοκίας, Μάζακα τὸ πάλαι καλουμένη· διδάσκαλοι δὲ, τῆς μὲν ἐγκυκλίου παιδεύσεως πρῶτον ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶτα ἐν Ἀντιοχείᾳ κἀν τῷ Βυζαντίῳ ὁ Λιβάνιος, παντὸς δ' ἐπιστήμης εἴδους Ἀθήνησιν ὁ Ἱμέριος καὶ Προαιρέσιος [ρ]. ἔτος ὂν ἐν ἔτει 364 [σ] ὑπὸ Εὐσεβίου Καισαρείας εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου βαθμὸν προβιβασθεὶς [τ], μετ' οὐ πολὺ τῷ τοῦ προβιβάσαντος φθόνῳ χώραν διδοὺς, πρὸς τὸν Πόντον μεταχωρεῖ συνεφελκυσάμενος καὶ τὸν αὐτῷ ὁμόψυχον, τὸν Ναζιανζηνὸν Γρηγόριον. τοῖς ἐκεῖ δὲ φροντιστηρίοις ἐπιστατήσας, καὶ ὅρους αὐτοῖς ἐκθέμενος καὶ κανόνας, τῆς τελειοτέρας ἡσυχίας τῷ ἔρωτι καταθελγόμενος, τὴν ἔρημον ἀσπάζεται. ἐν ἔτει δὲ 365 [φ]. τὴν ἐπανακύψασαν ἐπὶ Οὐάλεντος Ἀρείου αἵρεσιν, καὶ ἐπὶ τὴν Καππαδοκίαν ἐφορμᾶν μαθὼν, παραυτίκα ἐπάνεισι, καὶ τῇ μητρὶ φέρων ἑαυτὸν δίδωσι τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ Εὐσεβίῳ συνδέεται, καὶ τῇ ὀρθοδοξίᾳ ἐπαμύνει τὰ μέγιστα [χ]. μετὰ δὲ τὴν τοῦ Εὐσεβίου τελευτὴν, ἄρτι ἐν ἔτει 370 [ψ], ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν τῆς Καισαρείας προβληθεὶς θρόνον, στερρῶς μὲν πάσαις ταῖς τῶν τότε αἱρετικῶν ἀντικαθίσταται φάλαγξι, γενναίως δὲ καὶ τῷ ὑπάρχῳ Μοδέστῳ παρατὰς, τὴν ὅλως τῆς εὐσεβείας αὐτὸν ἀποστῆσαι προσδοκήσαντι, καὶ πολυτρόπως ἐγχειροῦντι, φωνὰς ἐξεβόησε φιλοσόφου φρονήματος πλήρεις, ἐν αἷς καὶ τὰς δε· ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός σοι καὶ αὔριον ἥξω, σὺ δὲ μὴ μεταβάλῃς τὴν γνώμην, ἀλλὰ χρῆσαι ταῖς ἀπειλαῖς [ω]. ἔτεσι δ' ὀκτὼ [2α] πάσῃ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ καὶ χάριτι τῇ ποιμαντικῇ διαπρέψας ἐπιστασίᾳ ὁ πανεύφημος ἀνὴρ καὶ οἰκουμενικὸς διδάσκαλος, εἰς τὴν ἄνω μετέστη βασιλείαν, τὰς ἀμοιβὰς ἀποδρεψόμενος καὶ τὰ ἔπαθλα.

Τῶν ἱερῶν καὶ πανσόφων αὐτοῦ συγγραμμάτων [2β] πασῶν τῶν ἄλλων ἐκδόσεων τὰ πρεσβεῖα φέρει ἡ ἐσχάτη, ἡ κατὰ τὸ 1730. ἔτος ἐν Παρισ. ὑπὸ Ἰουλιανοῦ τοῦ Γαρνερίου γενομένη. ἀλλὰ γὰρ ἔδει αὐτὸν τ' ἄλλα προθυμηθέντα, καὶ τοσοῦτον πλῆθος, (ὡς αὐτός φησι) κωδίκων συναγαγόντα, καὶ περὶ τὴν τῆς θείας λειτουργίας τοῦ ἁγίου ἔκδοσιν τὴν προσήκουσαν ἀναλαβεῖν φροντίδα, καὶ μὴ οὕτως ἀμελῶς τε καὶ ἀπερισκέπτως τὴν παρατυχοῦσαν, ἣν οὐδ' αὐτὸς γνήσιον τοῦ Βασιλείου γινώσκει γόνον, ἐκδοῦναι. καὶ εἰ μὲν Εὐχολογίῳ οὐδέποτε ἐνέτυχε, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐπελάθετο, οὐχ ἕνα ἀλλὰ πολλοὺς τυχὸν τοὺς κώδικας τὴν γνησίαν τοῦ Βασιλείου λειτουργίαν περιέχοντας παρασχεῖν δυναμένης, ἀλλ' ἔδει γοῦν τὸν Φαβρίκιον ἀναγνῶναι χιλιετοῦς τινὸς τοιούτου μνημονεύσαντα κώδικος [2γ].

ΒΙΚΤΩΡ ὁ τῆς Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας πρεσβύτερος, κατά τινας μὲν [2δ], ἐν τοῖς τοῦ θείου Χρυσοστόμου ἤκμασε χρόνοις κατά τινας δὲ [2ε], ἐν τοῖς τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. τὰ δ' ἄλλα τὰ περὶ αὐτοῦ ἄδηλα.

Τὰ αὐτοῦ συγγράμματα.

Ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον [2ς]. Σχόλια εἰς τὰς καθολικὰς ἐπιστολὰς [2ζ]. Ἀποσπασμάτια εἰς τὸ 1, 8, καὶ 10. κεφ. τοῦ Λουκᾶ [2η]. Πρόσθες καὶ τὰ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ εἰς τὸ Δευτερονόμιον ὑπομνήματα.

ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ ὁ ἅγιος πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας [2ι], ἐν ἔτει 458 [2κ], Ἀνατολίου τῶν τῇδε μεταστάντος, εἰς τὸν πατριαρχικὸν προβιβάζεται θρόνον. τὸν Μαρκιανὸν δὲ τῆς τῶν Καθαρῶν ὄντα θρησκείας, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετελθόντα, ἐπὶ ἐπανορθώσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων οἰκονόμον προβαλὼν, δι' αὐτοῦ τὰ ἐν ἑκάστῃ προσφερόμενα Ἐκκλησίᾳ τοὺς τοῦ τόπου κληρικοὺς κομίζεσθαι διετύπωσε, τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ἕως τότε πάντα κομιζομένης. οὐδένα δὲ ἐχειροτόνει, μὴ τὸ ψαλτήριον διὰ στόματος φέροντα [2λ]. ἐν ἔτει δὲ 459. [2μ] σὺν τῇ περὶ αὐτὸν τῶν ογ' ἐπισκόπων Συνόδῳ τὴν κατὰ τῶν σιμωνιακῶν ἐγκύκλιον συνέγραψεν ἐπιστολὴν [2ν]. ἀλλὰ γὰρ καὶ τῆς θαυματουργίας ὁ θεασέσιος

ἐπλούτει

(α) Ἐξεδόθη ἐν Παρισ. κατὰ τὸ 1552. ἔτει. (β) Μνεία παρὰ Σουΐδ. (εἰς τὸ Ἀπολιν.) καὶ παρὰ Σωζομ. (ἐν βιβλ. 5. κεφ 18.) οὐ πᾶσα, λέγοντι, ἀλλ' ἄχρι τῆς τοῦ Σαοὺλ βασιλείας. (γ) Παρὰ Σωζομ. ἐν βιβλ. 6. κεφ. 25. (δ) Παρὰ Σωκρ. ἐν βιβλ. 3. κεφ. 16. (ε) Παρὰ τῷ Αὐτ. ἐν βιβλ. 5. κεφ. 18. ἐν ᾧ καὶ ταῦτα πρόσκειται· τὰ δὲ ἐπιτωθάζων ὁ βασιλεὺς τοῖς τότε διαπρέπουσιν ἐπισκόποις ἐπέστειλεν· ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων. τοὺς δὲ πρὸς ταῦτα ἀντιγράψαι· ἀνέγνως, ἀλλ' οὐκ ἔγνως· εἰ γὰρ ἔγνως, οὐκ ἂν κατέγνως. εἰσὶ δὲ οἱ Βασιλείῳ τῷ προστάτῃ τῆς Καππαδοκῶν Ἐκκλησίας ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἀνατιθέασι. (ζ) Παρὰ Σουΐδ. αὐτ. (η) Παρ' Ἐπιφαν. ἐν αἱρέσ. 66. (θ) Παρὰ Φιλοστοργ. ἐν βιβλ. 8. κεφ. 12. (ι) Παρὰ Σουΐδ. αὐτ. τούτων δ' ἀποσπασμ. ἐν τῇ εἰς τὸν Ἰὼβ, καὶ εἰς τοὺς Ψαλ. καὶ εἰς τὸν Ματθ. ἐκδοθείσῃ σειρ. ὡς κἀντεῦθεν οὐκ ὀλίγα. (κ) Παρ' Ἱερωνύμ. μνεία μετ' ἐλέγχου. ἐν βιβλ. 2. κατὰ Ῥουφῖν. Τόμ. 2. σελ. 154. (λ) Παρὰ τῷ μεγ. Βασιλ. ἐν ἐπιστ. 263. τῆς ἀρημ. ἐκδόσ. (μ) Παρὰ τῷ Αὐτ. αὐτ. (ν) Παρὰ Θεοδωρίτ. ἐν διαλ. 3. (ξ) Παρὰ τῷ Αὐτ. αὐτ. (ο) Παρὰ τῷ Αὐτ. ἐν διαλ. 1, καὶ 2. (π) Ἐν τῷ κατὰ τῶν δολιοτήτων τῶν Ἀπολιναριστῶν βιβλ. τῷ ἐν τῷ 9. Τόμ. τῆς τῶν Πατέρων βιβλιοθ. τῆς ἐν Λουγδ. ἐκδοθείσ. ὡς μαρτυρεῖ ὁ Φαβρίκ. ἐν τεύχ. 7. σελ. 665. (ρ) Ὁ Γαρνέρ. εἰς τὸν βίον τοῦ Βασιλ. (τὸν ἐν τῷ 3. Τόμ. τῶν τοῦ ἁγίου συγγραμ.) ὁ δὲ Φαβρίκ. (ἐν τῇ 60. σελ. τοῦ 8. τεύχ.) περὶ τὸ 316. ὁ δὲ Οὐδῖν. (ἐν τῇ 543. σελ. τοῦ 1. Τόμ. περὶ ἐκκλησιασ. συγγραφ.) περὶ τὸ 328. (σ) Ὁ Σωκρ. ἐν βιβλ. 4. κεφ. 26. καὶ ὁ Ναζιανζ. εἰς τὸν ἐπιτάφ. (τ) Ὁ Γαρνέρ. αὐτ. ἐν σελ. 66. (υ) Ὁ Σωκρ. (αὐτ.) φησὶν, ὑπὸ Μελετίου τοῦ Ἀντιοχείας ἐπισκόπου εἰς τὴν τοῦ διακόνου τάξιν αὐτὸν προχειρισθῆναι. καὶ ὁ Φιλοστόργ. δὲ, (ἐν βιβλ. 4. κεφ. 12.) καὶ γὰρ ἦν, φησὶν, ἐν διακόνοις κατατεταγμένος. ὁ δὲ Ναζιανζ. (αὐτ.) ὑπῃνίξατο τοῦτο, εἰπὼν, τάξει καὶ νόμῳ πνευματικῆς ἀναβάσεως, κλ. (φ) Ὁ Γαρνέρ. αὐτ. ἐν σελ. 68. (χ) Ὅρα τὸν Ναζιανζ. αὐτ καὶ Νικηφ. τὸν Κάλλισ. ἐν τῷ 18. κεφ. τοῦ 11. βιβλ. (ψ) Ὁ Γαρνέρ. καὶ ὁ Φαβρίκ. αὐτ. (ω) Ὁ Θεοδώριτ. ἐν βιβλ. 4. κεφ. 19. τῆς Ἱστορ. Ὅρα καὶ τὸν Ναζιανζ. αὐτ. (2α) Ὀκταετῆ ἐλάσσω θεόφρονα ἰδίᾳ τάνυσε. ὁ Ναζιανζ. (2β) Ἄριστος δὲ, φησὶν ὁ Φώτ. (ἐν κώδ. 141) ἐν πᾶσι τοῖς αὐτοῦ λόγοις ὁ μέγας Βασίλειος. λέξει τε γὰρ καθαρᾷ καὶ εὐσήμῳ καὶ κυρίᾳ, καὶ ὅλως πολιτικῇ καὶ πανηγυρικῇ δεινὸς εἴπερ τις ἄλλος χρήσασθαι. νοημάτων τε τάξει καὶ καθαρότητι πρῶτος, ἀλλ' οὐδενὸς δεύτερος· πιθανότητος δὲ καὶ γλυκύτητος καίγε λαμπρότητος ἐραστὴς, καὶ ῥέων τῷ λόγῳ, καὶ ὥσπερ ἐξ αὐτοσχεδίου πηγάζων τὸ ῥεῖθρον. καὶ τῷ πιθανῷ δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἥκων ἀποκεχρημένος, ὡς εἴ τις πολιτικοῦ λόγου τοὺς αὐτοῦ λόγους παράδειγμα ἑαυτῷ θείη, ἔπειτα τούτους ἐκμελετήσῃ· μηδὲ τῶν εἰς τοῦτο συντελούντων δηλονότι νόμων ἄπειρος ὑπάρχων, καὶ οὐδενὸς αὐτὸν ἑτέρου δεήσεσθαι, οἶμαι, οὔτε Πλάτωνος, οὔτε Δημοσθένους. (2γ) Ἐν σελ. 90. τοῦ 8. τεύχ. ἐν ᾧ τάδε. Divina liturgia, cuius codicem graecum plusquam mille annorum in bibliotheca Barberina reperiri testatur Montfauconius pag. 210. itineris italici. Incipit: ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφὴν, &. ἔστι δὲ αὕτη ἡ ἀρχὴ, ἡ ἀρχὴ τῆς εὐχῆς τῆς προθέσεως τῆς γνησίας τοῦ ἁγίου λειτουργίας. (2δ) Ὁ Κάβ. ἐν Τόμ. 1. σελ. 373. καὶ ὁ Πελτάν. παρὰ Φαβρίκ. ἐν τοῖς σημειώσ. ταῖς ἐν τῇ 769. σελ. τοῦ 7. τεύχ. (2ε) Ὁ Ποσσεβῖν. παρὰ Κορδερ. ἐν τῇ εἰς τὸν Λουκᾶν ῥωμαϊστὶ ἐκδοθείσῃ σειρᾷ. (2ς) Ἐξεδόθη ῥωμαϊστὶ μόνον κατὰ τὸ 1580. ἐν Ἰγγολστ. (2ζ) Σώζ. χειρόγρ. ἐν τῇ Βασιλείᾳ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Φαβρίκ. αὐτ. (2η) Κεῖται ἐν τῇ εἰς τὸν Λουκ. ἀρημ. σειρᾷ. (2ι) Θεόδωρ. ὁ Ἀναγν. ἐν βιβλ. 1. σελ. 553. (2κ) Ὁ Κάβ. ἐν Τόμ. 1. σελ. 447. (2λ) Ὁ Θεόδωρ. αὐτ. (2μ) Ὅρα τὴν 567. σελ. τοῦ 3. Τόμ. τῶν Πρακτ. τῶν συνόδ. τῆς τοῦ Βεν. ἐκδόσ. (2ν) Κεῖται ἐν σελ. 181. τοῦ 2. Τόμ. τῶν Πανδέκτ. ὁ δὲ Οὐδῖν. (ἐν τῷ περὶ ἐκκλησιασ. συγγραφ. 1. Τόμ. σελ. 1278.) τὰ ὀνόματα τῶν ἐν ταύτῃ τῇ Συνόδῳ συνελθόντων οὐχ ογ', ἀλλ' πα', ἀπὸ κώδ.

τῆς